

дедилар».

Бошқа бир ривоятда:

«Ким саримсоқ пиёз ёки пиёз еган бўлса, биздан четда бўлсин ёки масжидимиздан четда бўлсин, уйда ўтирсин», – дедилар».

Яна бошқа ривоятда эса:

«Ким ушбу сабзавотни еса, унинг ҳиди кетмагунча, асло масжидимизга яқин келмасин», – дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

Муслим ва Насоий келтирган ривоятда:

«Умар розияллоҳу анҳу ўз хутбаларида: «Эй одамлар! Сизлар икки хил нарсани ейсизлар. Мен у иккисини яхшимас деб биламан. У – пиёз ва саримсоқ пиёз. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қайси бир одамда уларнинг ҳидини топсалар, уни амр қилиб, Бақиъга чиқартириб юборар эдилар. Ким у иккисини емоқчи бўлса, пишириб, ўлдириб есин», – дедилар».

«Жума ҳақидаги оят ва ҳадис» китобидан